

שיחות מוהרא"ש זצוק"ל

ראה להדביק את עצמך בו יתברך, היינו שתמיד תצייר בדעתך איך שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וככל שתכניס מחשבה זו בדעתך שהוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, כמו כן תהיה דבוק בו יתברך, וכך אמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע האמונה הוא הדביקות והדביקות הוא האמונה, ובאמת רביז"ל הזהירנו מאד מאד על אמונה, ואמר (שיחות הר"ן סימן ל"א) אצל העולם אמונה הוא דבר קטן, אבל אצלי אמונה דבר גדול, ועיקר האמונה זה תמימות ובפשיטות בלי שום חכמות והשכלות כלל, וזה המדריגה הכי עליונה שאדם צריך להגיע לזה שיהיה רגיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו בלי שום חכמות, וכמו שגילה לנו רביז"ל בפירושו (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שעיקר מה שהגיע למדריגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דייקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהיינו חידוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כולה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כולה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי פראסטיק. גם אמר שדיבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדריגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דייקא הגיע למה שהגיע, אבל מה לעשות כשאדם חטא וכו', ובפרט בפגם הברית, אז המח שלו מתמלא עם חכמות ודמיונות, עד שמצייר בדעתו כאילו הקדוש ברוך הוא בכעס עליו, וכאילו לא צריכים אותו מלמעלה וכו' וכו', ובאמת הכל דמיון גדול מאד, כי למעלה בשמים כל דיבור ודיבור שאדם מדבר אליו יתברך, זה עושה רושם ומנענע את כל העולמות, כי אם בן אדם היה יודע מה הוא פועל בשמים עם הדיבורים שלו, לא היה מפסיק לדבר כל היום, ואנחנו צריכים להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא שזכינו להתקרב אל רביז"ל, שהוא נתן לנו את המתנה הזו של לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין לך נועם ועריבות יותר גדולה מזו.

פינת ההלכה

האם מותר לשבת בשבת על גבי אבנים גדולות, וכן האם מותר להשען על גבי מכונית בשבת?

- אסור לטלטל בשבת דבר מוקצה, ואסור להביא לתנועה קלה בדבר המוקצה. אבל בנגיעה בלבד אין איסור כלל. ולפיכך מותר לשבת על אבנים בשבת. וכן מותר להשען על גבי מכונית בשבת, אף על פי שהיא מתנענעת מעט על ידי כן.

האם מותר לדחוף בשבת דבר מוקצה, על ידי דחיפה ברגליו? וכגון, מי שמצא בשבת ארנק, האם יוכל לדחפו ברגליו הצידה, בכדי שלא יבא לידי הפסד?

- מותר לטלטל מוקצה בשבת, על ידי דחיפה ברגליו. לכן, המוצא ארנק של מעות בשבת, מותר לו לדחוף אותו ברגליו למקום מוצנע, בכדי שאדם אחר לא ימצא אותו וילך לאיבוד.

מענייני הפרשה

שלום וברכה לכל אנשי שלומינו היקרים!

השבת קוראים פרשת ויחי, והפרשה מעוררת אותנו על "ויחי", שנתחיל לחיות חיים טובים בזה העולם, אפילו כשנראה שיש לנו מצבים ומיצרים לא כל כך נעימים, כי זהו עיקר עבודתנו בזה העולם, להפוך המר למתוק, והחושך לאור, ואז יתגלה לנו שהשם יתברך נמצא בכל המצבים האלו, וקורא לנו להתקרב אליו, ואז נרגיש נעימות כזאת, ונראה אור כזה, שאי אפשר לתאר כלל, שזהו ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה, שבע עשרה מספר טו"ב, כי יעקב אבינו זכה להגיע לנעימות כזאת עד שאפילו בארץ מצרים, שהוא תכלית החושך והמיצרים, גם שם הפך הכל לאור גדול, שהוא האור כי טוב, וחי שם חיים טובים ונעימים מעין עולם הבא ממש.

וכמוכן שאי אפשר להגיע לאור כזה אלא על ידי התחזקות עצומה בתפילה ובהתבודדות אל השם יתברך, שבכל מצב ומיצר שרק יעבור עליו, ישיח כל לבבו לפני השם יתברך, ויספר לו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, ולא ימנע ממנו יתברך שום דבר, כי כפי שמפרש שיחתו לפני השם יתברך, כן מהפך כל פרט לאור גדול, עד שברכות הימים יאיר עליו אור האין סוף ברוך הוא, וירגיש נעימות כזאת בימי חייו, מעין עולם הבא ממש.

וזהו שמסיים הפרשה "ויישם בארון במצרים" וכל העם צועקים "חזק חזק חזק" להגיד לכל אחד ואחד, שאפילו מרגיש שהוא בארון חשוק במצרים, אף על פי כן לא יתייאש עצמו מן הרחמים כלל, רק יתחזק בכל מיני אופנים שבעולם, ובעיקר בתפילה ובהתבודדות, ויצעק היטיב אל השם יתברך גם מתוך מיצר הארון, ואז יראה איך שיצמיח מזה ישועה נפלאה, וכמו שהיה עם ארונו של יוסף הצדיק, שדייקא בזכות ארונו של יוסף נקרע היום, וניצלו מידי מצרים לחירות עולם, כן יעזור לנו הקדוש ברוך הוא שנצא מכל המיצרים שלנו לאור גדול, ונזכה לראות בישועת ה' בכל ענין, אמן כן יהי רצון.

שיחות הר"ן

מי שיש לו אמונה - חייו חיים והוא מבלה ימי חייו בטוב תמיד. כי כשהולך לו כראוי ויש לו טוב בודאי טוב לו. ואפילו כשאינו כך (דהיינו שאין מתנהג לו כסדר ויש לו יסוריין חס ושלום) גם כן טוב, כי הוא בטוח שאף על פי כן השם יתברך ירחם עליו להבא ויטיב אחריתו. כי מאחר שהכל מאתו יתברך בודאי הכל לטובה. אבל מי שאין לו אמונה חס ושלום חייו אינם חיים כלל כי תכף כשעובר עליו איזה רעה שוב אין לו שום חיות, כי אין לו במה לנחם עצמו כלל מאחר שאין לו אמונה כלל, ואין לו שום חיות ושום טוב מאחר שהולך בלי השם יתברך ובלי השגחה רחמנא לצלן. אבל על ידי אמונה מה טוב ויפה החיות שלו כנ"ל.

חלוקי הנחל

רביז"ל מתחיל את הליקוטי מוהר"ן חלק ראשון עם "איש הישראלי" צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר וכו', וכן מתחיל את הליקוטי מוהר"ן חלק שני כי "איש הישראלי" נברא שיהיה לו ממשלה על המלאכים, וזהו התכלית והסוף של ישראל וכו', ואתה שואל למה רביז"ל דווקא אומר ישראלי ולא עברי או יהודי וכו'?

ידוע שהרב הקדוש מסאטמאר זי"ע (בעל "דברי יואל") מאד מאד הקפיד לא להקרא "ישראלי" ואמר שרק פעם אחת מוזכר בחמשה חומשי תורה את המילה "ישראלי" והוא אצל המקלל, כמו שכתוב (ויקרא כ"ד י') "ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל" וגו', רואים מזה גריעות השם הזה.

ולכן בא רביז"ל שהוא המנהיג האמיתי הרחמן האמיתי, כמובא בדבריו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') מי יכול להיות מנהיג? רק מי שהוא רחמן! כמו שכתוב (ישעיה מ"ט) "כי מרחמם ינהגם", והוא יכול להגביה את הכי גרוע שרק נמצא בעולם. ולכן מתחיל את הספר הראשון עם "איש הישראלי" צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר וכו' שאפילו אחד שכבר נפל לעומקא דתהומא רבא וכו', ומקלל כלפי מעלה וכו', גם לו יש תקוה, ויכול לחזור בתשובה ולהגיע למדריגה כזו שיזכה להסתכל בהשכל של כל דבר וימצא שם את אלקותו יתברך.

וכן מתחיל את הספר השני עם כי "איש הישראלי" נברא שיהיה לו ממשלה על המלאכים, וזהו התכלית והסוף של ישראל וכו' שאפילו מרוחק כזה שהתדרדר בשאול תחתית ומתחתיו עד שהוא מקלל כלפי מעלה וכו' גם הוא יכול להתעלות בעליה אחר עליה, עד שיהיה לו ממשלה על המלאכים, וזה גודל הרחמנות של הצדיק האמת שהוא רביז"ל בעצמו, שיכול להעלות את כל הנשמות הפגומות והנפולות המושלכים בתאוותיהם ובמידותיהם הרעות וכו', וכו', עד המדריגה הכי עליונה.

אשרי מי שזוכה להתקרב אל רביז"ל ולהתמיד ביותר בספרו הקדוש "ליקוטי מוהר"ן" שבפירוש גילה לנו (חיי מוהר"ן סימן שמ"ט) שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי לימוד הספר שלו וכו', ואמר שיהיו בני אדם שילמדו ויתפללו על ידי הספר הזה וכו', ואמר שמי שישב ויעסוק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לבבו. ואמר בזו הלשון: "סע וועט אים אלע אדערן טרענען" [שיפתח קשיות

גידין] (0550)

מכתבים לאנ"ש

תאמין לי אם תהיה רק בשמחה כל השבת, על ידי זה יהיה לך שפע בששת ימי החול, ולא יחסר לך שום דבר, כי מעלת הזוכה לשמחה בשבת, זה מוריד לו שפע גשמיות על כל ימי השבוע, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה י"א סימן א') על הפסוק (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה" ברכת הוי"ה היא תעשיר זו השבת, שנאמר (בראשית ב' ג') "ויברך אלקים את יום השביעי".

אשר בנחל – שאלות ותשובות

שלום לצדיק, אני גרוש בן עשרים ואחת, ואני רוצה ברכה לזיווג ומבטיח לקבל בשלמות קבלה אחת שהרב יאמר. תודה רבה.

שלום וברכה לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה לא כותב למה התגרשת וכו', אך אני מבין שלא לימדו אותך איך להתנהג עם אשה וכו', ולכן לפני שאתה הולך עוד פעם להתחתן, אני מוכרח להגיד לך שתזכור טוב טוב אשר רביז"ל הזהירנו מאד (שיחות הר"ן סימן רס"ד) לכבד ולייקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העיבור והלידה והגידול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם ולייקרם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) 'אוקיירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', וכן אמרו (יבמות סג.) 'דיינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא'.

ולכן צריכים לכבד ולייקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מוכרח לעזור לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקורב אל רביז"ל ולציית אותו, עליו הדבר הראשון לעזור לאשתו בכל המובנים, ואם הולכים בדרך זה, אזי לא צריכים להתגרש וכו'. לאף אחד החיים לא ורודים וכו', כל אחד עובר את הנסיונות הקשים והמרים בחייו וכו', וכל אחד יש לו את העליות והירידות בחיי הנישואין וכו', אבל לא מתגרשים, זה לא פתרון וכו'.

והנה העבר אין, והעתיד עדיין, הקדמתי לך את זה כדי שלא תעשה עוד פעם טעות, עכשיו בענין מציאת הזיווג, עליך לזכור שלא חסר זיווגים, אך חכמינו הקדושים אמרו (יבמות סג.) נחית דרגא נסיב איתתא, צריכים לרדת מדריגה ואז מוצאים את הזיווג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאוותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', יקח את זו? או אני הכי חכם והכי יפה והכי מושכלת וכו', יקח את זה?

וכל זה נאמר בזיווג ראשון, מכל שכן בזיווג שני כשכבר התגרשו וכו', צריכים לחיות עם המציאות המרה, אני גרוש וכו', ועלי לרדת מהגאוה שלי וכו', ויזכור את החסרונות שלו וכו', וכבר לא יהיה בררן כל כך וכו', אז תיכף ומיד ימצא זיווג טוב, כי לא חסר גרושות וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזור לך שתקיים בתמימות ופשיטות את דברי רביז"ל, שהזהירנו מאד מאד לא להתגרש אפילו שזה בא לו מאד מאד קשה וכו', (עיין לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן צ') ואז תיכף ומיד תוכל למצוא בת זוג, ולא תתגרש פעם שניה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים (0542)

**העלון מוקדש לעילוי נשמת מורנו ורבנו
עטרת ראשנו כ"ק אליעזר שלמה בן מלכה
זצוק"ל ולאשתו הרבנית הצדקת יחנא
שפרה ז"ל ת.ג.צ.ב.ה.**